

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII
LICEUL DE ARTE „ HARICLEA DARCLEE”, BRĂILA

ANUL I / 2017

NR. 1

PRIN OCHI DE COPIL

Coordonator: Prof. înv. primar Orzan Paula

Colectivul de redacție :

Prof. înv. primar Mateescu Liliana

Prof. înv. primar Istrate Loredana Oana

Prof. înv. primar Tarachiu Madalina

Prof. înv. primar Ioniță Viorica

Prof. înv. primar Orzan Paula

Prof. înv. primar Androne Daniela

Prof. educație fizică Cristea Cornelia

Prof. religie Corina Caluian

Elevii:

Comșa Ioana-Alexia – clasa a IV-a B

Ciobanu Gabriel - Clasa a IV-a B

Grosu Eduard - clasa a III-a B

Ioniță Denis Andrei - clasa a III-a B

Popa Diana Ștefania - clasa a III-a C

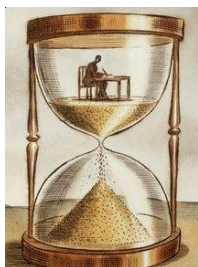
Danilov Miruna Ștefania - clasa a III-a C

Tehnoredactarea computerizată și design:

Prof. înv. primar Orzan Paula

ISSN : 2559-3544

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Decalogul sau ghid de gestionare eficientă a timpului

Prof. înv. primar Mateescu Liliana

De la începuturile lumii, transferul de experiență de la o generație la alta s-a făcut într-un timp mai mare sau mai mic, în funcție de dificultatea elementelor, dar, mai ales, de modul de aplicare a acestora. În mod deosebit, în secolele moderne, culminând cu vertiginosul și grăbitul al XXI-lea, demersul didactic, conceput mult mai riguros, cu deschideri mai mari spre psihologie, a cunoscut o necesară dimensionare temporală, care i-a oferit coerență în organizarea pe cicluri și în studierea/ aprofundarea materiilor de lucru.

Timpul este, însă, și o realitate care trebuie obiectivată de către fiecare cadru didactic în parte, pentru că lui îi revine sarcina dificilă să intermedieze viziuni, să concretizeze și să operaționalizeze conținuturi. Or, aceasta nu se poate desfășura în mod haotic, cadrul didactic nu poate să nu țină cont de această realitate, tot așa cum nu se poate să existe prea multă libertate în utilizarea acestei resurse, tocmai pentru că există documente care impun parcurgerea sincronă a materiei școlare.

De aceea, se impune identificarea unor...norme, ivite din practica școlară, care să indice clar ce și cum trebuie ca această dimensiune a actului educațional să nu mai fie percepută ca un ostacol.

1. Chiar în condițiile unei programe "aglomerate", rigurozitatea este absolut necesară, astfel încât planificarea trebuie să fie realizată nu doar pe termen scurt(unitate de învățare, lectii), ci și pe termen mediu(capitol) și lung (semestru, an școlar). Doar în acest mod, cadrul didactic sesizează unde anume va trebui să accentueze, iar activitatea efectivă îi va confirma sau infirma acest lucru.

2. Centrarea pe obiective și pe competențe este un alt element necesar. În locul improvizării, care nu face decât "să umple" insidios timpul, este nevoie de o prognoză, de o anticipare reală, singura care îl va ajuta pe elev să se formeze, iar pe educator să aibă feed-back real și pozitiv.

3. Din păcate, de multe ori "socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg", iar formatorul pierde...timp. În esență, el nu cunoaște foarte bine conținuturile pe care trebuie să le transmită și să le formeze elevului, nu are date reale despre formabil sau, mai periculos, nu știe/ nu aplică strategiile de lucru cu potențial de eficiență. De aceea, anticiparea vizează și identificarea posibilelor dificultăți și stabilirea căilor de rezolvare optimă a acestora, încă din faza de proiectare, deci, înaintea lecției propriu-zise.

4. Din siguranța că este atotștiutor, un cadru didactic poate risipi timpul, pentru că adoptă o strategie dezordonată, cronofagă și ineficientă. Remediile sunt multiple și țin de o bună cunoaștere pedagogică, metodică din partea educatorului și, de ce nu, de o ordonare a propriei atitudini, prin empatia cu cel care trebuie format și față de care trebuie adoptate tehnici clare, precise.

5. Din păcate, nu de puține ori se uită faptul că elevul este centrul de interes și că nevoile lui, dar, mai ales, că ritmul lui, trebuie să îl facă pe formator să se adapteze. Cunoscându-l suficient pe formabil, identificându-i potențialul, educatorul ar trebui să știe cum, ce și când să intervină din punct de vedere didactic pentru a construi optimul educațional.

6. Ritmul prea alert pe care îl abordează un cadru didactic, la unele lecții, urmat de unul prea lent, la altele, îl deusolează pe elev, care trebuie obișnuit cu constanța studiului, cu efortul sistematic, susținut și cu argumente pe măsură.

7. Nu de puține ori, formatorul nu echilibrează bine lecția, nu anticipează corect dificultățile, încât mai predă și în pauze, când interesul elevilor este nul, de aceea, este nevoie de o organizare responsabilă a întregului demers didactic, pe fiecare verigă. Nu doar dirijarea învățării trebuie să ..ocupe mult timp, ci și obținerea performanței care indică gradul de eficiență al strategiilor utilizate.

8. De importanță capitală în munca didactică este stilul adoptat de profesor. Dacă este clar, precis, repetabil, îi ajută pe elevi să interiorizeze mai repede și mai bine informații. Dimpotrivă, dacă este haotic, trecând de la excesul metodelor moderne la tirania celor clasice, aproape că îi îndepărtează pe elevi de scopurile fixate, ei nepercepând decât forma și nu conținutul utilizat.

9. De imens ajutor este atmosfera creată în clasă. Dacă ea trenează, este sufocantă, apăsătoare, presărată cu remarci dure și nepotrivite, timpul devine inamic sigur, totul decurge greu, iar învățarea este redusă la minimum. O atmosferă antrenantă, optimistă, caldă, ajută ca un obstacol să fie trecut mult mai ușor, iar timpul rămas să poată fi utilizat eficient în altă verigă a lecției.

10. Nu în ultimul rând, resursa temporală devine o condiție a eficienței învățării dacă formatorul gândește, anticipă și structurează situația de învățare atractiv, corelând-o cu experiența de viață a formabilului și ajutându-l să o integreze prin efort propriu, mult mai puțin consumator de timp, evitând , astfel, temutul timp mort, tăcerea sâcăitoare și inutilă din lecție.

MESERIA DE PĂRINTE

CE NE DORIM DE LA COPILUL NOSTRU?

Prof.înv.primar Istrate Loredana Oana

Motto- „ai grijă ce-ți dorești, căci dorința poate deveni realitate....”

Venirea pe lume a unui copil într-o familie este un prilej de bucurie.

Din păcate, o dată cu trecerea timpului, în unele familii se pot „culege,, roadele unor greșeli făcute de părinți în fixarea obiectivelor(dorințelor), în gestionarea resurselor investite.

Voi exemplifica câteva dintre dorințele părinților mai frecvent formulate și urmărite în relația cu copiii lor, dar ale căror rezultate s-au dovedit a avea ulterior și repercusiuni negative.

„Să fie cuminte, disciplinat.,,

Urmărilor acestei metode se vor vedea pregnant atunci când copiii vor ajunge la vârsta adolescenței sau în momentul când se va ivi șansa de a avea o viață autonomă. Astfel, putem asista la fuga de acasă, căsătorii premature, manifestări de violență.

„Să fie ascultător.,,

Orice părinte își dorește copiii ascultători, care să răspundă cu promptitudine de fiecare dată când i se cere ceva. De la cele mai fragede vârste, unii copii manifestă indiferență la solicitările părinților sau, chiar mai mult, preiau „controlul,, familiei atunci când se pune problema luării unei decizii. Atunci când ne punem problema „Cum s-a ajuns în această situație și ce e de făcut?,, e bine să ne întrebăm întâi ce am făcut noi pentru ca el să devină ascultător.

„Să fie ca și copilul X.,,

Fiecare copil este unic, original.

Dacă ne fixăm cu îndârjire în minte un prototip al copilului nostru ideal și încercăm să ne modelăm propriul copil după acest exemplu, avem cele mai mari șanse ca rezultatul să ne dezamăgească într-o bună zi.

A-i cere copilului tău să devină ca altul, înseamnă a-l priva de o identitate, a-i refuza dezvoltarea sinelui.

„Să fie cel mai bun!,,

Pentru orice părinte acesta este un motiv de bucurie.

Copilul ar putea fi un „savant în devenire,, , dar nici pe departe nu trebuie să ne pripim a-l considera „un mic geniu,,.

Nu aceasta este vârsta la care să tragem linia și să numărăm realizările. Acesta este doar începutul.

„Să nu sufere ce am suferit eu, să nu-i lipsească nimic.,,

Aceasta este o modalitate prin care iau naștere copiii răsfățați, care reprezintă o problemă serioasă atât pentru cadrele didactice, cât și pentru societate, în general.

Trei aspecte merită luate în discuție:

copilul obișnuit să i se ofere mult, va avea pretenția să primească din ce în ce mai mult;

în momentul în care copilul sesizează slăbiciunea părinților pentru el, va începe „șantajul sentimental,, la care îi va supune până la epuizare;

părinții nu trebuie să aibă o situație materială foarte bună pentru a-și răsfăța copiii.

„Să nu....,,

De obicei copiii îi obosesc foarte repede pe adulți cu energia pe care o manifestă.

Impunerea de reguli și de restricții este un fapt lăudabil, însă atunci când se exagerează și restricția devine o **PRIORITATE** în elaborarea strategiilor educative părintele riscă să ajungă incapabil de „a vedea copacii din cauza pădurii,,.

Desigur, orice demers educațional are la bază obiective clar conturate.

Trebuie să ținem cont, însă, de faptul că scopul oricărui adult implicat în educarea unui copil este ca acesta să ajungă la un echilibru dinamic între interesele personale și cele ale societății, între ceea ce vrea și ceea ce vrem de la el.

BIBLIOGRAFIE;

-Dolean, I., Dolean, D., **MESERIA DE PĂRINTE**, Editura ARAMIS PRINT, București, 2002;

-Bunescu, G., Alecu, G., Badea, D., **EDUCAȚIA PĂRINȚILOR**, Strategii și programe, E.D.P., București, 1997;

-E., A., Vrasmas, **CONSILIEREA ȘI EDUCAȚIA PĂRINȚILOR**, Aramis, București, 2002;

CINE SUNT EU ?

Comșa Ioana-Alexia – clasa a IV-a B
Liceul de Arte “Hariclea Darclee”, Brăila
Coordonator: Istrate Loredana Oana

Stau și privesc pe geam. Roiuri de fluturi albi aleargă zglobii și întind hore săltărețe. Se țin de mână cu petalele de flori, ce se scutură neliniștite sub palma vântului.

Cine sunt eu? Poate, un fluture cu aripile din borangic, cusute în mii de culori. Poate, o floare de cireș, ce va rodi și va pluti pe aripi de vis. Poate, o adiere caldă de vânt.

Trenul aleargă șerpuind printre munți și văi, înghițind parcă din pământul reavăn.

E dimineață. Razele de aur ale soarelui sărută întinderea, redându-i acesteia fericirea și culoarea, pierdute odată cu joaca lor de-a v-ați ascunselea.

Privesc pe geam. Pâraie nervoase coboară din munți, croindu-și drumul prin păduri seculare. Pe creste, siluete zvelte de capre negre ocolesc cu eleganță minunea numită “floare de colț”.

Cine sunt eu? Poate, un fir de apă, care într-o zi va potoli setea unui pribeag. Poate, o frunză, care dansează în acordurile izvorului, nehotărâtă dacă, să coboare pe pământ, sau să se lase purtată de vals. Sau poate, o floare de colț, iubită, ocrotită, prețuită!

Drumul lung, cântecul roților de tren, mă fac să adorm cu fruntea lipită de geam, încărcată de minunile care mi-au hrănit mintea și sufletul.

Pe cer apar deodată, Luna, Soarele și Luceafărul care servesc drept jilțuri pentru trei zâne ursitoare. Urma să vin pe lume, așa că toate trei făcură sfat, care și cu ce să mă-nzestreze. Mama Natură a fost însărcinată cu o misiune foarte importantă: să vestească, cât mai frumos cu putință, sosirea mea. Nelăsându-se rugată de două ori, chemă cintezoii, care sosi îmbrăcat în frac. Însoțit de un cor de soprane și cu partiturile noilor sale triluri în cioc, acesta anunță sosirea jupânului Ermenrich, cu o minune, cu o nouă rază de soare, pentru o nouă familie. Familia mea minunată!

...Barza a plecat, lăsând în urma ei bucurie, fericire, împlinire.

Anii au trecut. Zece la număr. Îngrijită și educată cu dragoste și atenție, înzestrată de ursitoarele înțelepte cu lucruri minunate, am ajuns ceea ce sunt astăzi: eleva silitoare, dornică de perfecțiune, cu multe vise, care doar prin muncă se pot îndeplini. Sunt mândră de ceea ce sunt, de ceea ce fac, de dorințele mele, de realizările mele, iar ceea ce îmi face inima să tresalte de emoție este dorința de a deveni un om important, de a reuși să plutesc pe culmile succesului!

Și ar mai fi ceva: Dacă aș putea să fiu o floare în grădina vieții, mi-ar plăcea să pot schimba lumea! Să o determin să devină mai bună!...Iar visul meu nu s-a terminat, deoarece, încă nu am ajuns la destinație!

ACESTA SUNT EU !

Ciobanu Gabriel - Clasa a IV-a B
Liceul de Artă „Hariclea Darclee”, Brăila
Coordonator: Istrate Loredana Oana

Eu sunt un om, un copil născut și crescut cu grijă de părinții mei. Un om ca oricare altul, cu gânduri, dorințe, satisfacții, nemulțumiri, idealuri, adică tot ce aparține unei ființe umane. Eu par un om simplu, dar dragostea de viață, de cunoaștere, de adevăr, felul în care îmi trăiesc copilăria, mă fac un om special.

Apartin unei civilizații, unei comunități în care mă formează, de la care învăț, primesc răspunsuri la întrebările mele de copil curios și răspund la rândul meu, îmi conturez personalitatea și îmi urmăresc țelurile pentru viitor.

Sunt multe întrebări despre mine la care nu am încă răspuns, dar toate își vor găsi explicația la vremea lor, după ce mă voi cunoaște cu adevărat, după ce voi afla totul despre "Cine sunt eu?"

Mă întreb de multe ori pe cine cunosc cu adevărat în afară de părinții mei? Am foarte mulți prieteni dar cred că pe nici-unul nu-l cunosc cu adevărat. Nu-mi pot da seama care îmi este cu adevărat prieten, tocmai pentru că lumea în care trăim nu este sinceră.....

Eu nu semăn cu nimeni de pe aceasta planetă... sunt unic... așa cum fiecare dintre noi este... Nimeni nu ne poate spune: "Știu eu persoanele ca tine!" sau "Semeni cu "n" persoană"... fizic putem să semănăm cu Ion, George, Ileana etc. ... dar ceea ce gândesc ceea ce simt, nimeni de pe această planetă nu mai poate simți în același timp, în același mod ca mine... Eu sunt o ființă unică prin ceea ce simt, cum mă comport, cum vorbesc... mă diferențiez de alte persoane prin gândurile mele. Până și prin simplul lucru că mie îmi place de exemplu: să călătoresc, să cunosc cât mai multe despre Univers, iar persoanei cu care, după părerea ta semăn, nu îi place...

Deci... fiecare dintre noi suntem unici... Eu sunt o ființă care trebuie să-și mai cerceteze gândurile, faptele, vorbele, gesturile ca să văd de fapt cine sunt cu adevărat și ce îmi doresc de la viață...

CREATIVITATEA ȘI EDUCAȚIA PLASTICĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Prof.înv.primar Loredana Oana Istrate

Rolul cadrului didactic este de a face din copiii de astăzi creatorii de mâine, atât pentru a le permite să se adapteze schimbărilor rapide, dar și pentru a le oferi mijloacele de a se ocupa de calitatea vieții lor.

Există multiple posibilități de formare a unei personalități creative. Consider că una dintre cele mai eficiente la vârsta școlară mică este dezvoltarea creativității prin desen.

În activitatea mea didactică am observat cu câtă plăcere lucrează elevii în orele de desen, atunci când sunt lăsați să se exprime liber, să dea frâu imaginației, fanteziei. În ora de arte vizuale nu mi-am propus să conduc spre perfecțiune copiii, ci am urmărit întotdeauna ca ora să fie creativă, recreativă și educativă, să producă plăcere și multă bucurie în sufletul lor. Astfel, spontaneitatea și originalitatea imaginației n-au fost îngrădite, indiferent de subiectul lecției, lăsându-le sentimentul unei depline libertăți.

Am pornit de la ideea că „cu cât îi ofer mai mult posibilitatea copilului de a fi spontan și independent, cu atât șansele ca acesta să devină o persoană creativă, cresc.

Creativitatea copilului trebuie privită diferit de cea autentică. Produsul realizat de copil este nou și valoros pentru el și beneficiază de atributul originalității.

Mai mult decât orice activități, activitățile incluse în domeniul „educație estetică” (educație plastică și educație muzicală), constituie cadrul și mijlocul cel mai generos de activare și stimulare a potențialului creativ. Arta îl pregătește pe copil să trăiască în frumusețe, în armonie, să respecte frumosul și să vibreze în fața lui. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a așteptărilor, relațiilor cu ceilalți, a problemelor. Mijloacele artei devin pentru copil unelte autentice de rezolvare curajoasă și cu știință a problemelor de echilibrare, de armonizare, de modelare a spațiului în care trăiește și se joacă, de automodelare.

Inițiativa mea de a realiza această expoziție a avut ca scop evidențierea rezultatelor muncii lor sub atenta îndrumare a profesorului și învățătorului.

Arta îl pregătește pe copil să trăiască în frumusețe, în armonie, să respecte frumosul și să vibreze în fața lui. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a așteptărilor, relațiilor cu ceilalți, a problemelor.

PLASTILINA JUCĂUȘĂ

Prof.înv.primar Paula Orzan

Liceul de Arte „Hariclea Darclee” a inițiat un concurs județean de modelaj, „Plastilina jucăușă”, cu scopul de a deschide noi orizonturi de creație și cultură pentru elevi, de a dezvolta creativitatea, imaginația, viziunea în spațiu și a încuraja copilul să se exprime liber, prin intermediul modelajului.

Arta modelajului și a olăritului datează încă din preistorie. Copiii au o înclinație aparte pentru apă și nisip, acestea fiind cele mai naturale materiale de joacă din câte există. Cele două elemente fundamentale ale existenței noastre apa și pământul ne oferă energie, putere, dar și relaxare și bucurie. De la apă, nisip sau pământ până la plastilină nu este decât un pas. În cadrul activităților artistico-plactice, modelajul cu plastilina divers colorată este una dintre cele mai plăcute activități ale copiilor.

Plastilina este asemenea lutului, un material de stimulare senzorială, cu potențial educativ extrem de mare. Gândurile și emoțiile fundamentale, ce vin din inconștient, capătă expresie mai repede în imagini decât în cuvinte. Astfel, copilul percepe și transfigurează realitatea în mod tridimensional realizând diferite produse prin efort propriu.

Copilul își spune povestea, vorbește despre sine și, din câteva elemente modelate din plastilina viu colorată, se pot naște adevărate povești! Imaginația este limita!

Rezultatul a fost minunat și s-a finalizat cu o frumoasă expoziție ce a putut fi admirată la Casa Corpului Didactic din Brăila!

ACTIVITATILE EXTRASCOLARE SI EXTRACURRICULARE

Prof.inv.primar Tarachiu Madalina

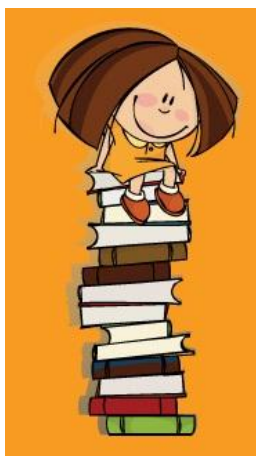
Activitatile extrascolare si extracurriculare vin in completarea continuturilor activitatilor din curriculum nucleu si fac obiectul educatiei nonformale si informale.

Cele mai importante activitati extrascolare si extracurriculare le -am desfasurat cu clasa a IIa C in parteneriat cu comunitatea si autoritatile locale ,acestea fiind desfasurate sambata si duinica sau dupa orele de program,ceea ce inseamna calitate in educatie,evaluare si centrare pe elev.

In derularea lor am practicat cross-curricularitatea pentru realizarea eficienta a obiectivelor propuse.

Obiectivele unor astfel de activitati au urmarit fie marcarea unor evenimente sociale,cultural,religioase,istorice,de interes national sau international cum ar fi :Ziua Patrimoniului National,Ziua Internationala a Drepturilor Omului,Ziua Imnului National,Zilele Bibliotecii,Ziua Muzeului de Istorie din Braila,Ziua Copilului,Sarbatoarea Craciunului,Ziua Mamei,etc.,fie actiununi organizate in cadrul proiectelor in derulare unde sunt organizator sau colaborator,fie concursuri,ocazii in care copiii isi pot etala aptitudinile artistice sau literare si pot fi promovati si evaluati,in special cei cu performante in diferite domenii ca adevarate viitoare valori.

Astfel de activitati ofera elevilor posibilitatea sa cunoasca lucruri si locuri noi sis a-si valorifice pasiunile si preocuparile. Sunt menite sa ofere copiilor oportunitati multiple de recreere,sa le dezvolte competente,sa le valorifice potentialul intelectual si aptitudinal,sa le stimuleze imaginatia,creativitatea,initiativa.

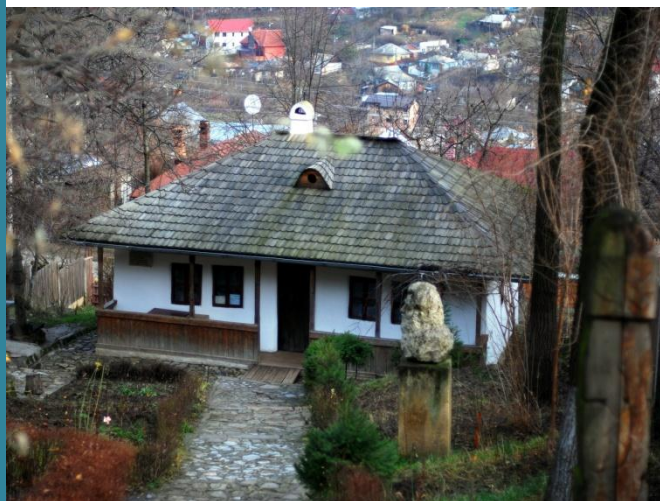
SĂ IUBIM CĂRȚILE!

Dacă e martie... ne amintim mereu de Ion Creangă

Se spune că s-a născut cu mărțișorul și a murit cu plugușorul... Este vorba despre bărbatul chipeș, bălan, aproape roșcovan, la față și la păr, cu glas limpede și puternic, ochii verzui, pătrunzători, vorbind blând și familiar cu oricine-i făcea cunoștință, și pe care noi îl știm ca fiind Ion Creangă.

„În Creangă trăiesc credințele, datinile, obiceiurile, limba, poezia, morala și filosofia poporului”- spunea Garabet I. Brăileanu.

1.Când și unde s-a născut I. Creangă ?

Casa memorială Ion Creangă din Humulești

S-a născut la 1 martie 1837 în satul Humulești, județul Neamțului, Plasa de Sus, din părinți români : Ștefan a lui

Petrea Ciubotariul din Humulești și soția sa, Smaranda, născută David Creanga, din satul Pipirig, județul Neamțului”... Pruncul s-a luminat cu Sf. Botez in biserica cu hramul Sf. Ierarh Nicolae din comuna Humulesti, districtul Neamtului. Botezul s-a citit de Sfintia sa preotul Ioan Nemteanu . Nas l-a avut pe D.Ion Cojocareanu.

O altă variantă o reprezintă data de 10 iunie 1839, conform unei mitrici (condici) de nou-născuți din Humulești, publicată de Gh. Ungureanu.

2.Cum se numeau părinții lui I. Creangă ?

Părinți români : Ștefan a lui Petrea Ciubotariul din Humulești și soția sa, Smaranda, născută David Creangă, din satul Pipirig, județul Neamțului? . Smaranda, mama lui Ion Creangă, s-a născut prin anul 1818.

3.Câți frați și surori a avut scriitorul ?

Pe 14 ianuarie 1835 se vor căsători Smaranda cu Ștefan a Petrei Ciubotariul din Humulești. .Vor avea împreună opt copii: ION, Zahei, Maria, Ecaterina, Ileana, Teodor, Vasile, Petre. Ultimii trei vor muri pe când erau copii; Ecaterina va trai pînă prin 1893, iar Zahei, Maria si Ileana se vor stinge, toți trei, în anul 1919.

4. Cum se chemau bunicul și bunica (după mamă) ?

Moșii și strămoșii lui Ion Creangă dinspre mama au venit în Moldova din Transilvania, trecând munții și așezându-se în Pipirig, aproape de izvoarele Ozanei. **David Creangă**, bunicul, s-a născut în Pipirig, cam pe la 1796. Aici se căsătorește cu **Nastasia**, născută pe la 1799.

5. Cine a fost primul învățător al lui I. Creangă la școala din Humulești ?

Isteț și neastîmpărat, cum se autodescrie în “Amintiri din copilărie”, Nică ducându-se la școala de cu toamnă, a început învățarea de carte în 1846, avînd între opt și zece ani. Părintele Ioan, om bun, făcuse pentru școala o chilie la poarta bisericii, destul de încăpătoare, știind că avea patruzeci de ucenici. **Învățător era un om tânăr, voinic și frumos, bădița Vasile a Ilioaiei sau altădată numit și a Vasilcăi, dascăl al bisericii, care umbla prin sat sa roage pe oameni să-și dea copiii la învățătura.**

Mergând la școală până-n vară, Creangă poate fi socotit acum ca absolvent al întâiei clase primare. La 23 iulie

1847, în ziua de Sfântul Foca, bădița Vasile e prins cu arcanul la o clacă de dres drumul și dus la oaste. Apoi umbla părintele Ioan “sa găsească alt dascăl, dar n-a mai găsit un bădița Vasile, cuminte, harnic și rușinos ca o fată mare”.

Biserica din Humulești

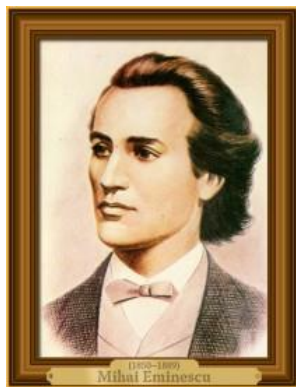
6. De ce “podoabă” s-a umplut I. Creangă, fiind gazdă la Irinuca ?

În 1848 bunicul David Creanga din Pipirig îl duce pe nepotul sau, Nică, și pe fiul sau, Dumitru în Brosteni, la școală. Aceasta era a lui Alecu Balos, iar profesor era Nicolai Nanu, care avea reputația de om “înțelept și iscusit”. Aici este lăsat în gazdă la Irinuca, pînă la evenimentul hazliu cu rîia și cu căprile Irinucăi; se urca pe o pluta și se duc la fratele și unchiul Vasile, ajung la Nastasia care-i vindeca de **rîie căprească** cu dohot de mesteacăn.

7. Cum îl porcleau fetele din sat pe I. Creangă ?

La Ion Creangă găsim: „Mă întreceam cu fetele cele mai mari din tors și ele din răutate mă porcleau „**Ion Torcălău**”!

8. Cine l-a îndemnat pe I. Creangă să scrie ?

Îndemnul de a scrie i-a venit din partea bunului său prieten, Mihai Eminescu, a cărui cunoștință o făcuse prin 1875. Eminescu, atunci revizor școlar la Iași și Vaslui, cu care frecventează societatea Junimea, unde citește din scrierile sale.

9. Numește titlurile la 5 lucrări scrise de I. Creangă ?

La 1 ianuarie 1881 publică în “Convorbiri literare” prima parte din **Amintiri din copilărie**.

Mos Ion Roata si Unirea (1880) A doua categorie de lucrări a lui Creangă o formează *anecdotele, povestiri* cu dezvoltări lungi, cu o intrigă bine condusă și cu subiecte mai adesea din istoria noastră contemporană.

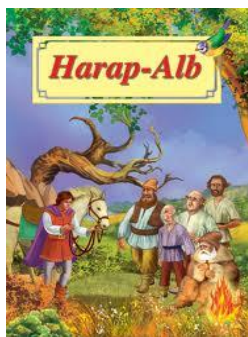
În "Cinci pâini" aflăm o satiră la adresa judecătorilor și avocaților, pe care îi numește: "ciorogari, porecliți și apărători". În două din ele aflăm o persoană istorică foarte interesantă. **Ion Roată**, unul dintre deputații țărani în divanul ad-hoc. Cea intitulată **"Ion Roată și**

Unirea" este glumă cu multă finețe satirică la adresa stratului conducător al țării,

care nu voiește a recunoaște drepturile țărănimii

Capra cu trei iezi
Punguța cu doi bani (1875) (1875)

Povestea lui Harap Alb
(publicat in Convorbiri literare (1 august 1877))

10. Ce spune în "Amintiri din copilărie" I. cuvinte : " Ia am fost și eu..." . Continuăți.

Creangă despre sine ? Cităm 5

Ia, am fost și eu, în lumea asta, un boț cu ochi, o bucată de humă însuflețită din Humulești.

11. Câți ani avea I. Creangă când și-a publicat prima sa poveste ? Care e titlul acestei povești ?

Avînd vîrsta de 38 de ani , la 4 octombrie 1875 v-a debuta în revista Societății Junimea, "Convorbiri literare", cu povestea „Soacra cu trei nurori” .

12. Ce prefață a scris I. Creangă la poveștile sale ?

Prefață la poveștile mele

Iubite cititor. Multe prostii vei fi citit, de când ești. Citește, rogu-te, și aceste și pe unde-i vedea că nu-ți vin la socoteală, ia pana în mână și dă și tu altceva mai bun la iveală, căci eu atîta m-am priceput și atîta am făcut.

Autorul

13. Ce nume purta fiul lui I. Creangă care a îmbrățișat milităria ?

În 1859 se căsătorește cu Ileana Grigoriu, fiica preotului Ion Grigoriu. În 1860, pe 19 decembrie, diaconiță dă naștere unui fiu, **Constantin Creangă** Părăsit de mamă și crescut doar de tată, începând cu vârsta de șase ani, băiatul lui Creangă a fost înscris la școala militară într-un moment de mare cumpănă din viața povestitorului. Ion Creangă tocmai fusese dat afară din rîndul clerului și din învățământ, fiind nevoit să-și deschidă un debit de tutun pentru a-și câștiga existența.

Școala de ofițeri avea avantajul că era gratuită și promitea pentru Constantin o carieră profesională respectabilă, lipsită de grija zilei de mîine, în rîndurile Armatei Române. Mult timp mai târziu, băiatul avea să povestească felul deloc democratic în care tatăl său

hotărâse să-l înscrie aici: "Militar am fost pentru că așa a voit tata. (...)

14. În ce limbi sunt traduse operele lui I. Creangă ?

Operele lui Creangă au fost traduse în limba engleză, italiană; maghiară, franceză, germană...

Opera lui Creanga a fost tradusă pe aproape toate meridianele lumii. Creanga este un scriitor de valoare universală, unul dintre marii povestitori ai lumii, alături de Geoffrey Chaucer din literatura engleză și Giovanni Boccaccio din literatura italiană.

Are bucuria de a-și vedea tradus Harap Alb în limba germană în 1886. După o statistică (din 1964), basmul lui I. Creanga a cunoscut o traducere în 26 de limbi ale lumii. Considerat de Pompiliu Constantinescu sinteza a basmului românesc, Povestea lui Harap-Alb cuprinde întreaga filozofie populară.

15. Când s-a stins din viață I. Creangă și unde este înmormîntat ?

La 31 decembrie 1889 se stinge din viață în urma unui atac cerebral. Ion Creangă este înmormîntat la 2 ianuarie 1890 la cimitirul Eternitatea din Iași.

Mormîntul lui Ion Creangă - Cimitirul Eternitatea din Iași

16. Recunoaște personajele ?

a) Cine "strîngea părăluțe albe pentru zile negre"?

Soacra din opera „Soacra cu trei nurori”.

b) Cine “avea trei ochi”?

Mama soacră avea un ochi la ceafă - „Soacra cu trei nurori”.

c) Cine “avea salbă de aur la gît și era încălțat cu ciuboțele galbene și cu pinteni la călcîi”?

Cocoșul din „Punguța cu doi bani”.

d) Cine “Era slută, leneșă, țițnoasă și rea la inimă ”?

Povestea “Fata babei si fata moșneagului” de Ion Creangă

Fata babei era slută, leneșă, țițnoasă și rea la inimă; dar, pentru că era fata mamei, se alinta cum s-alintă ...

e) “Era frumoasă, harnică, ascultătoare și bună la inimă ”?

Povestea “Fata babei si fata moșneagului” de Ion Creangă

Fata moșneagului însă era frumoasă, harnică, ascultătoare și bună la inimă. Dumnezeu o împodobise cu toate darurile cele bune și frumoase...

f) “Era împopoțonată și netezită pe cap de parc-o linsese viței ”?

Povestea “Fata babei si fata moșneagului” de Ion Creangă

Cînd venea duminica și sărbătorile, **fata babei** era împopoțonată și netezită pe cap, de parc-o linsese viței...

g) “Avea drept avere o cocioabă, bărbatul, fata și boii din pădure, un țap și două capre slabe, rîioase ce dormeau pururea în tindă ”?

Amintiri din copilărie - partea I

Cocioaba de pe malul stang al Bistritei, barbatul, fata si boii din padure, un tap si doua capre slabe si rîioase, ce dormeau pururea in tinda, **era toata averea Irinucăi.**

g) “Erau înalți ca niște brazi și tari de virtute, dar slabi de minte ”?

opera „Soacra cu trei nurori”.

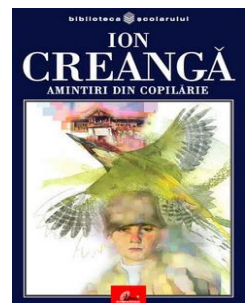
Era odată o babă, care avea **trei feciori** înalți ca niște brazi și tari de virtute, dar slabi de minte.

17. Cum se numea “calul ”, pe care l-a îmblînzit Smaranda ?

Așa arăta **Calul Balan**, pe care școlarii încălecau pentru a primi mîngîierile cu biciușorul numit Sfantul Nicolae.

**18. Ce fel de ceasornic îl deștepta pe I. Creangă ?
Pupăza.**

19. Despre cine scrie Creangă ?

a) „O zgîtie de copilă, ageră la

minte și așa de silitoare de întrecă mai toți

băieții și din carte, dar și din nebunii”.

Dintîi școlăriță a fost însăși **Smărăndița popii**, o zgâtie de copilă ageră la minte și așa de silitoare, de întrecă mai pe toți băieții și din carte, dar și din nebunii.

a) „Vesel ca vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vîntul în tulburarea sa”.

Creangă se autodefinește astfel: " **Și eu eram vesel ca vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vîntul în tulburarea sa.** Așa eram eu la vîrsta cea fericită, și așa cred că au fost toți copiii, de cînd îi lumea asta si pămîntul, macar să zică cine ce-a zice.

Ion Creangă “Amintiri din copilărie”

20. Cine vorbește așa :

a) „Moarte pentru moarte, arsură pentru arsură” ;

Așa vorbește **Capra** din povestea “Capra cu trei iezi”

„Arzi, cumătre, mori, că nici viu nu ești bun! [...]

– Moarte pentru moarte, cumătre, arsură pentru arsură...[...] . Apoi, la urma urmelor, năpădiră asupra lui (capra și iedul n.a.) și-i mai trîntiră în cap cu bolovani și cu ce au apucat, pîna-l omorîră de tot. [...] . Și auzind caprele din vecinătate de una ca asta, tare le-a mai părut bine! [...] și unde nu s-au așterut pe mîncate și pe băute, veselindu-se împreună.”

b) „Din cărți culegi multă înțelepciune și nu mai ești vacă de muls pentru fiecare” ;

Asistăm la numeroasele discuții purtate între părinții lui Creangă, cu privire la învățătura copilului lor mai mare; facem cunoștință cu **David Creangă**, bunicul dinspre mamă al povestitorului, care-l sfătuiește, cii înțelepciune, pe Ștefan a Petrei: "Nu-i rau, măi Ștefane, să știe și băietul tău oleacă de carte; nu numaidecît pentru popie, cum chitește Smaranda... Dar cartea îți aduce și oarecare mîngîiere... Din cărți culegi și multă înțelepciune; și la drept vorbind, nu ești numai așa o vacă de muls pentru fiecare".

c) „Da muiеți îs posmagii?”;

Așa vorbește : **Leneșul din Povestea unui om leneș de Ion Creangă** Cică era odată într-un sat un om grozav de leneș; de leneș ce era, nici îmbucătura din gură nu și-o mesteca. Și satul, văzând că acest om nu se dă la muncă nici în ruptul capului, hotărî să-l spînzure, pentru a nu mai da pildă de lenevire și altora..

— Dar muiеți-s pormagii? zise atunci leneșul, cu jumătate de gură, fără să se cîrnească din loc.

d) „Ieși copile, cu părul bălan, afară și rîde la soare, doar s-a îndrepte vremea”.

"Și **mama**, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, **îmi zicea cu zîmbet uneori..:** «Ieși, copile cu parul balan, afară și rîde la soare, doar s-a îndrepta vremea!» Și vremea se îndrepta după rîsul meu..."

Ion Creangă “Amintiri din copilărie

21. Cine l-a apreciat astfel pe I. Creangă :

a) “„Amintirile din copilărie” sînt scrise cu artă și meșteșug de un mare scriitor.Vreamea va dovedi, că aceste pagini sînt inimitabile și vor rămîne de-a pururi modele pentru toate veacurile”.

George Călinescu

b) “Cînd îl citim pe Creangă ne dăm sama,
Ce dulce-i limba noastră-n care mama
Poveștile ne-a pus la căpătîi”.

Mihai Eminescu

22. Numiți 3 pictori care au ilustrat operele lui I. Creangă.

- ✓ **Filimon Hămuraru** a ilustrat “Soacra cu trei nurori”- Editura Cartea Moldovei Chișinău 1998
- ✓ **Igor Vieru** a ilustrat „Capra cu trei iezi”- Editura Făt-Frumos Chișinău 1994
- ✓ **Emil Childescu** a ilustrat „Pupăza din tei”- Editura Literatura Artistică 1989

BIBLIOGRAFIE

G. CĂLINESCU “Ion Creangă (Viața și opera)” , Editura Minerva, București- 1978
Amintiri din copilărie de Ion Creangă Editura Cartea Moldovei Chișinău 2004

Studii si articole despre ION CREANGĂ, Editura Albatros, București, 1990
„Capra cu trei iezi” de I.Creangă - Editura Făt-Frumos Chișinău 1994

“Soacra cu trei nurori” de I.Creangă - Editura Cartea Moldovei Chișinău 1998

www.humulesti.ro/ www.ioncreanga.eu/ www.imagini.neamt.ro/ www.istoria.md/ www.bibliotecascolara.ro/
www.ro.wikipedia.org

MATEMATICA...ALTFEL

Noi ne distrăm și matematică învățăm

Prof.înv.primar Androne Daniela

1. Aflati în ce an s-a născut scriitorul Ion Creanga,dacă Mihai Eminescu a trăit 39 de ani, a murit ca si acesta in anul 1889 si a fost cu 13 ani mai mare decat poetul.
2. Un truc matematic : Înmulțirea cu 9

Depărtează degetele de la cele două mâini și ține-le în fața ta.Începând de la stânga spre dreapta numără degetele până la cel pe care vrei să îl înmulțești cu 9.

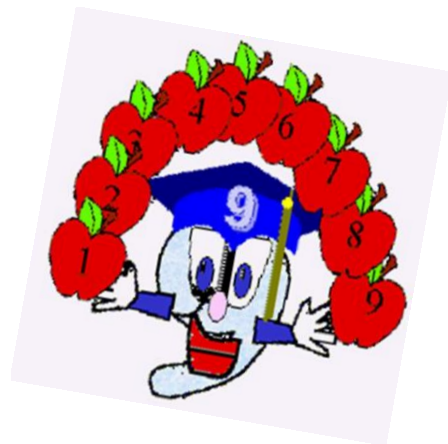
De exemplu, să presupunem că vrei să calculezi 9×7 .

Vei numără șapte degete începând cu degetul mic. Când ai ajuns la al șaptelea îndoiaie-l.

Apoi numără degetele care au rămas la stânga degetului pe care l-ai îndoit. Acesta va fi prima cifră (cifra unitatilor) din numărul care este răspunsul final.

În continuare, numără degetele de la dreapta degetului îndoit. Acesta va fi a doua cifra(cifra zecilor) din răspuns.

În acest caz acesta este 63.

FILE DE ISTORIE

DESCOPERIM RĂDĂCINILE NEAMULUI

Prof.înv.primar Tarachiu Mădălina

Cu ocazia Zilelor Europene ale Patrimoniului am pornit impreuna cu fluturasii clasei a IIa C de la Liceul de arte H.D. intr-un pelerinaj spiritual in nordul si sudul provinciei dobrogene.

Cel mai mare dar pe care putem sa-l facem urmasilor nostri este credinta in Hristos,ca o lumina a vietii vesnice,oferit in aceste spatii sacre ale unui popor drept,maret,crestin.

De la nord la sud ,tinutul dobrogean este plin de comori spirituale de civilizatie si de o importanta istorica covarsitoare(situri istorice,simboluri religioase,complexe monahale paleocrestine).

Ele rasar din pamant ca vestigii vorbind despre vechile episcopate dobrogene intemeiate in Dacia pontica a stramosilor nostri .Aceste temelii crestine au ramas in tarana adanc inradacinate ,dar si in sufletele noastre .Pentru ca urmele trecutului nostru istoric sa nu fie sterse definitiv avem nevoie de legi si oameni care sa le ocroteasca.

Noi,dascalii avem datoria morala sa dezvoltam in randul celor mici si mari ,iubirea de istorie,de cultura, de civilizatie si de spiritualitate,astfel incat aceasta zestre a comunitatii romanesti sa devina si zestrea comuniunii europene . De aceea trebuie sa punem in valoare momentele istoriei ,culturii si mai ales ale credintei noastre. Pe taramurile dobrogene,lumina soarelui ne-a insotit statornica pe tot parcursul pelerinajului nostru. Tara a spiritualitatii de veacuri, cu mii de biserici si manastiri, cu oameni credinciosi si locuri sacre Romania isi inalta zilnic fruntea spre rasarit pentru a pastra credinta in Hristos oferind intregii lumi imaginea unui popor credincios,nobil si ospitalier.

In raport cu obiectivele acestei excursii am avut ca sfetnic credinta in Dumnezeu,avand ca reper formarea si dezvoltarea culturala permanenta a tinerei generatii ,intr-un context social deschis.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI ROMÂNEȘTI

Tradiții românești de Dragobete, Ziua Îndrăgostiților din România

Prof. învă. primar Paula Orzan

Dragobete este fiul Babei Dochia, un bărbat frumos și iubăreț. Se spune că el a fost transformat de Maica Domnului în floarea cu același nume. La daci era zeul ce oficia la începutul primăverii nunta tuturor animalelor. În mitologia greacă, păsările erau privite ca mesagere ale zeilor, „pasăre” în grecește însemnând „mesaj al cerului”, iar în timp această tradiție s-a răspândit și la oameni. Astfel, de Dragobete, fetele și băieții se întâlnesc pentru ca iubirea lor să țină tot anul, precum a păsărilor ce se spune că se logodesc în această zi. Se consideră că Dragobetele ocrotea și purta noroc îndrăgostiților, putând fi socotit un veritabil Cupidon românesc.

Dragobetele este echivalentul Sfântului Valentin și este sărbătorit pe 24 februarie. În plus, Dragobetele este un obicei 100% românesc care se spune că marchează nu numai dragostea românilor, dar și începutul primăverii. Această sărbătoare se ține mai mult la sate, căci orășenii preferă să-l sărbătorească mai mult pe Sfântul Valentin, Valentine's Day, pe 14 februarie.

Pentru cei care vor sărbători și care sunt curioși care sunt obiceiurile și tradițiile de Dragobete, iată mai jos câteva obiceiuri ale acestei sărbători a dragostei:

- Unul din obiceiuri este că tinerii, băieții și fete, să se strângă în grupuri pe dealuri împrejurul satelor pentru a discuta și a face glume.
- La prânz fetele coboară înspre sat, iar fiecare băiat va urma fata care îi este dragă.
- Această fugă a fetelor poartă numele de “zburătorit” în zonele din sudul României.
- În unele zone ale țării, fetele și băieții se logodesc în această zi și își jură credință unii altora. Chiar dacă nu are un iubit, o fată trebuie măcar să râdă și să facă glume cu băieții în această zi pentru a se mărita în curând.
- Se spune că fata și băiatul care ies împreună în această zi și nu se sărută, în acel an nu se vor mai iubi.
- Fetele strâng viorele și tămâioasă, pe care le păstrează la icoane, fiind folosite apoi în diverse farmece de dragoste.
- Prin unele locuri, există și obiceiul că fetele mari să strângă apa din omătul netopit.

Această apă, păstrată cu mare grijă, are proprietăți magice, spunându-se că este născută din surâsul zânelor, putând face fetele mai frumoase, mai drăgăstoase și mereu iubite.

- Se spune că dacă în această zi ai norocul să auzi pupăza, vei fi harnic tot anul. Dacă plouă, primăvara va veni devreme și va fi frumoasă.

- În această zi nu se țese, nu se cârpește, nu se lucrează la câmp sau în fierărie. În schimb, se face curățenie generală în casă, pentru ca tot ce va urma să fie cu spor. Deasemenea, dat fiind faptul că originile tradiției se regăsesc în ciclul naturii, în această zi nu se sacrifică păsări sau animale.

- Dacă nu se sărbătorea în vreun an Dragobetele, se credea că tinerii nu se vor putea îndrăgosti în anul care urma; în plus, un semn rău era dacă o fată sau un băiat nu întâlneau la Dragobete măcar un reprezentant al sexului opus, se spunea că în tot acel an nu vor avea iubiți.

Dragobetele se sărbătorește pe 24, 28 februarie sau la 1, 3 și 25 martie, aceste numeroase date fiind cauzate de confuzia dată de cele două calendare (iulian și gregorian). Marcel Lutic a observat că acestea se află „în preajma zilelor Babei Dochia și a echinocțiului de primăvară. Mai ales în sudul României, există o perioadă întregă, la îngemănarea lunilor februarie cu martie sau, cel mai adesea, în martie care sta sub semnul Dragobetelui”. În majoritatea locurilor, data celebrării este 24 februarie, iar Nicolae Constantinescu a declarat că a descoperit un document în care Bogdan Petriceicu Hașdeu confirma 1 martie ca ziua în care se sărbătorea Dragobetele.

Hora de Dragobete

Îmbrăcați de sărbătoare, fetele și flăcăii se întâlneau în fața bisericii și plecau să caute prin păduri și lunci, flori de primăvară. Dacă se găseau și fragi înfloriți, aceștia erau adunați în buchete și se puneau ulterior în lăutoarea fetelor, timp în care se rosteau cuvintele: „Flori de fraga/ Din luna lui Faur/ La toată lumea să fiu dragă / Urâciunile să le desparți”. Pe dealurile din sat

se aprindeau focuri, iar în jurul lor stăteau și vorbeau fetele și băieții. La ora prânzului, fetele se întorceau în sat alergând, obicei numit *zburătorit*, urmărite de câte un băiat căruia îi căzuse dragă. Dacă băiatul era iute de picior și o ajungea, iar fata îl plăcea, îl săruta în văzul tuturor. De aici provine expresia *Dragobetele sărută fetele!*. Sărutul acesta semnifică logodna celor doi pentru un an, sau chiar pentru mai mult, Dragobetele fiind un prilej pentru a-ți afișa dragostea în fața comunității.

„Unii tineri, în Ziua de Dragobete, își creștau brațul în formă de cruce, după care își suprapuneau tăieturile, devenind astfel frați, și, respectiv, surori de cruce. Se lua de frați și de surori și fără ritualul de creștere a brațelor, doar prin îmbrățișări, sărutări frățești și jurământ de ajutor reciproc. Cei ce se înfrățeau sau se luau surori de cruce făceau un ospăț pentru prieteni”, a afirmat Simion Florea Marian.

TRADIȚII DE PRIMĂVARĂ – „CALOIANUL”

Prof. înv. primar Paula Orzan

Frumusețea folclorului trebuie simțită și prețuită de copii de la o vârstă cât mai fragedă.

Folclorul românesc cunoaște diverse datini (de Crăciun, de Anul Nou, de Paști) care sunt adevărate sărbători pentru români, ce constituie anumite repere pentru ei. M-am gândit ca anumite obiceiuri ale folclorului autentic să constituie suport pentru unele activități extracurriculare, pentru ca aceste valori să se păstreze vii în mintea oamenilor și în sufletul copiilor.

Astfel “Caloianul”, obicei de primăvară, de invocare a ploii, este una dintre cele mai interesante manifestări folclorice românești de tip arhaic.

Caloianul (Scaloianul) este o păpușă confecționată din lut îmbrăcată în coji de ouă colorate. Confecționarea și înhumarea Caloianului are loc la date fixe (în marțea a III-a după Paștele ortodox) pentru ca joia să fie dezgropat și depus pe o scândură pe ape.

Ceremonialul obiceiului cuprinde următoarele secvențe rituale:

- formarea alaiului Caloianului (fetețe sau fete nemăritate și uneori femei însărcinate)
- nașterea
- confecționarea Caloianului
- moartea năprasnică – găsirea trupului după căutări îndelungate, stropitul cu apă (scalda rituală), gătitul cu flori, coji de ouă roșii, așezarea în „sicriu”
- înmormântarea după obiceiul înmormântării tinerilor nelumiți
- dezgroparea (amintind de Înviere), după trei zile
- scufndarea sau abandonarea Caloianului, pentru a ajunge la destinație
- ospățul funerar ce se încheie cu Hora Caloianului

Participanții au diverse roluri: băieții – dascăl, popa, cel care duce crucea, dansatorii cu măști; iar fetele – bocitoare. După modelarea din lut a celor două chipuri de pământ: unul bărbătesc și altul femeiesc (Caloianul și Caloița), se îmbracă în coji de ouă colorate, păstrate de la Paști și se împodobesc sicriul cu flori.

Urmează slujba de înmormântare ținută de preot și dascăl, iar fetele plâng Caloianul: “Caloieni, Ieni, /A murit moș Ieni./ Caloiță. Iță, /A murit Gheoghiță./ Pe-o scândură lată / Cu gura căscată./ Caloiță, Iță / Trup de cuconiță./ Te căuta măta/ Prin pădurea rară/ Cu inima amară./ Caloiță, Iță./ Trup de cuconiță./ Te căuta măta/ Prin pădurea deasă/ Cu inima arsă./ Cu fasolea-n oală./ Mămăliga-n poală.”

În timp ce bocitoarele plâng; băieții, purtând măști , cojoace și câte un băț strâmb în mână, dansează.

Cortegiul pleacă spre locul unde va fi înmormântat Caloianul și îl bocesc.. În urma cortegiului fetele, cu lumânări aprinse, bocesc, invocând prin cântec venirea ploii: “Ieni, Ieni, Caloieni,/ Du-te-n cer la Dumnezeu/ Ca să plouă tot mereu./ Ieni, Ieni, Caloieni,/ Du-te-n cer și cere/ Să deschidă porțile,/ Să sloboadă ploile!”

După înmormântare, Caloianului i se face pomană cu bucate tradiționale: gogoși și plăcintă, timp în care e bocit din nou: “Ieni, Ieni, Caloieni,/ Tinerel te-am îngropat,/ De pomană că ți-am dat,/Apă multă și vin mult/ Să dea Domnul ca un sfânt,/ Apă multă să ne ude,/ Să se facă poame multe!”

A treia zi, după ce este înmormântat, adică în a treia joi după Paștele ortodox numită și “joița plăcintelor Caloianului” se dezgroapă și se bocește iarăși, apoi i se dă drumul pe o apă.

Prin toate aceste activități ne propunem să cunoaștem, să păstrăm și să continuăm tradițiile poporului român pentru păstrarea identității acestuia.

MINUNILE TERREI

CUM POT AJUTA COPIII MEDIUL...DE LA A LA Z

Prof. înv.primar Ioniță Viorica

- A**doptați o stradă, un parc sau un râu pe care să-l mențineți curat și sănătos!
- B**ucurați-vă de natură: mergeți la iarbă verde, faceți excursii, dar aveți grijă ce lăsați în urma voastră!
- C**umpărați obiecte solide pe care le puteți folosi mai mult timp!
- D**onați hainele care vă rămân mici cuiva mai sărac!
- E**conomisiți spațiu, aplatizând cutiile și conservele goale!
- F**ormați echipe în care să colectați împreună sticla, plasticul și diverse recipiente metalice!
- G**ăsiți etichete care indică dacă produsul cumpărat are consecințe negative asupra mediului!
- H**ârtia poate fi economisită folosind ambele părți ale unei coli!
- I**nsistați să căutați și să cumpărați acele produse ambalate în materiale reciclabile!
- L**imitați consumul de prefabricate. Amuzați-vă, construind singuri lucrurile de care aveți nevoie!
- J**ucați-vă în aer liber și mai puțin în fața calculatorului care consumă energie electrică!
- M**ergeți pe jos sau cu mijloacele de transport în comun sau, și mai bine, plimbați-vă, mergeți cu rolele sau cu bicicleta!
- N**u aruncați gunoiul la întâmplare. Folosiți containerele de gunoi și locurile special amenajate pentru colectarea produselor reciclabile!
- O**bișnuiți-vă să închideți apa cât vă spălați pe dinți. Lasați-o deschisă numai pentru a vă umezi periuța și pentru a vă clăti!
- P**lantați un copac pentru a preveni eroziunea solului, ca să aveți umbră și ca să le dați păsărilor un adăpost!
- R**educeți cantitatea de apă pe care o folosiți!
- S**tingeți lumina când ieșiți din cameră! Închideți aparatura de uz casnic, dacă nu o folosiți!
- T**ransformați-vă într-o persoană căreia îi pasă de viitorul ei și al planetei!
- U**tilizați produse fără ambalaje suplimentare, coloranți sau substanțe chimice dăunătoare!
- V**alorificați fiecare produs cumpărat folosindu-l de mai multe ori sau găsindu-i cât mai multe întrebuințări!
- Z**âmbește! Ai ajutat și tu la reducerea poluării!

PRIETENII NATURII

Grosu Eduard- clasa a III-a B

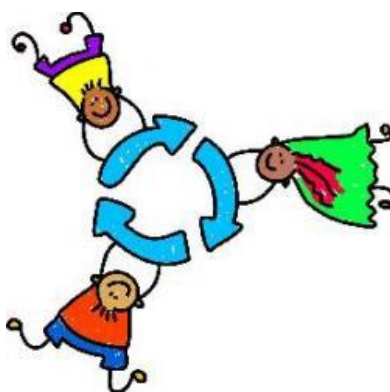
Liceul de Arte,, Hariclea Darclee”, Brăila

Coordonator: Ioniță Viorica

Natura este prietenul omului de foarte multă vreme. Ea ne ajută să trăim frumos,luminos,verde și sănătos.

De mici, noi învățăm să protejăm natura, să fim prietenoși cu ea și să o îngrijim. Noi învățăm să prețuim mediul înconjurător de la părinți, bunici și dascăli. Mulți oameni iubesc natura dar cel mai mult se ocupă de ea ecologiștii. Aceștia reciclează plasticul și hârtia, îngrijesc animalele din păduri, iarna, împreună cu pădurarii.

Prietenii naturii reprezintă toate plantele și viețuitoarele care fac din acest pământ un loc mai bun și mai curat.

NATURA, PRIETENA MEA

Ioniță Denis Andrei- Clasa A III-A B

Liceul de Arte,, Hariclea Darclee”, Brăila

Coordonator: Ioniță Viorica

În sfârșit a sosit și primăvara. Odată cu ea, natura și-a dat jos pelerina albă și s-a trezit la viață.

Soarele palid se strecoară printre crengile copacilor, iarba a prins colț verde, iar păsările călătoare se întorc din țările calde, acasă, unde își vor face cuib și se vor înmulți. În văzduh se simte parfumul dulce al florilor multicolore. Zborul fluturilor seamană ca un dans deasupra miilor de flori care prin mireasma lor aduce veselie. Trilul păsărilor se aude ca un cântec de bun venit.

Toate aceste daruri sunt de neprețuit și nicăieri nu este mai frumos decât în natură.

Povestea rândunicii mele

Popa Diana Ștefania- clasa a III-a C
Liceul de Arte,, Hariclea Darclee”, Brăila

Coordonator: Orzan Paula

Sunt Diana, o elevă din clasa a III-a C de la Liceul de Arte „Hariclea Darclee”, Brăila și acum o să vă spun povestea rândunicilor care locuiesc în curtea mea.

A fost cândva o rândunică ce a crescut și a plecat în țările calde. Ea a revenit însoțită de o altă rândunică, care s-a dovedit a fi mascul. Pereche și-a construit un cuib într-un colț al casei mele și cu glasul lor ne-a încântat auzul.

După un timp, rândunica s-a ouat. Din ouăle ce au eclozat au ieșit 4 pui perfect sănătoși. Zi de zi perechea de rândunici a adus hrană pentru pui și i-a îngrijit cu drag, până ce aceștia au reușit să-și ia zborul. Nu de puține ori, seara le surprindeam în timp ce se dădeau uța pe frânghia de rufe și ne cercetau cu privirea, curioase.

Dar a venit toamna și oaspeții noștri au devenit din ce în ce mai agitați. La scurt timp, cuibul ce cândva fremăta de zgomot, a rămas gol și într-o seară, târziu mi-am dat seama că rândunicile și-au luat zborul spre țările calde.

Din experiență, eu știu că ele se vor întoarce la primăvară și din acest motiv, cuibul construit de păsări îl vom păstra în continuare pentru că aici este casa lor.

Să ocrotim păsările

Danilov Miruna Ștefania- clasa a III-a C
Liceul de Arte,, Hariclea Darclee”, Brăila

Coordonator: Orzan Paula

La fel ca și florile, păsările au rostul lor. Sunt cele care prin glasul și coloritul lor vioi înfrumusețează natura.

Cine crede că păsările nu au importanță în viața noastră greșeste enorm. Cu cât sunt mai mici par neînsemnate, dar nu este așa, păsările se hrănesc cu gândăcei, insecte, viermișori care atacă scoarța copacilor, deci fără ele ar dispărea arborii. Unele transportă cu piciorușele semințele plantelor pe distanțe mari, altele ajută la polenizarea florilor. Păsările din timpuri străvechi au fost hrană pentru populație, motiv pentru care unele specii au dispărut sau sunt pe cale de dispariție. A ocroti aceste mici ființe înseamnă de fapt să ocrotim natura. Deoarece multe păsări sunt pe cale de dispariție și sunt rare, oamenii au dat legi pentru a le proteja.

Și noi, copiii, trebuie să avem o atitudine corectă față de păsări. Astfel putem face căsuțe pentru ele, le putem hrăni, putem avea grija de cuibul lor și să le salvăm atunci când sunt în bolnave. Este de știut că privitul și ascultatul păsărilor te face să te simți bine. De aceea, de câte ori mergem la munte și le ascultăm, parcă suntem vrajiți de glasul lor.

Numai iubind și protejând natura ne putea bucura și mâine de frumusețile ei.

ȘTIATI CĂ...?

SALUTUL

Prof.înv.primar Androne Daniela

Salutul este primul semn al politetii.Sa ne ferim sa ne spuna cineva ,vreodata :”Buna ziua,caciula,ca stapanul n-are gura!”

Cine saluta primul?

- Baietii saluta primii fetele;barbatii saluta primii femeile;copiii si persoanele mai tinere saluta persoanele mai in varsta.
- Cand intram intr-o incapere,ii salutam pe cei aflati deja acolo.
- Cand ne alaturam unui grup,salutam primii.Dupa ce salutam ,nu intrerupem discutia in care sunt antrenati membrii grupului.
- Intotdeauna saluta cel care merge pe cel care sta pe loc.

Cum salutam?

- Intotdeauna salutul trebuie sa fie insotit de un zambet.
- Cand salutam trebuie sa-l privim in ochi pe cel salutat. Nu salutam o perdsouana stand cu spatele catre ea sau privind in pamant sau catre cer.
- Nu salutam tinand mainile in buzunare sau cu gura plina.
- Baietii trebuie sa-si scoata caciula de pe cap ,cand saluta.
- Niciodata nu vom saluta o persoana mai in varsta cu formulele:”Salut!” sau „Buna”!
- Oamenii mari obisnuiesc sa-si dea mana cand se intalnesc si se saluta.Copiii,insa, nu trebuie sa intinda primii mana unei persoane adulte.Dar,daca un adult va intinde mana,trebuie sa-i raspundeti intinzand la randul vostru mana.
- Intre copii ,salutul poate fi insotit de gestul intinderii mainii.

Cand si cum raspundem la salut?

- Cand suntem salutati,intotdeauna raspundem la salut,indiferent de situatie,este un gest total nepoliticos sa nu raspundem la salut
- Daca cineva ne atrage atentia : „Te-am salutat ieri dar nu mi-ai raspuns la salut!” ne cerem scuze politicos ,spunand:„Te rog sa ma scuzi,dar nu te-am observat”

Stiati ca...

- japonezii se înclină, iar britanicii spun doar "bună ziua" și își dau mâna?
- în Tibet este foarte politicos să scoți limba atunci când întâlnești pe cineva pentru prima dată?
 - francezii, pe lângă strânsul mâinii, se sărută pe ambii obraji?
 - În timp ce în Botswana, oamenii își ating palmele ușor, dar nu le strâng, în Cambodgia, se lipesc palmele, ținându-le apropiate de piele? Cu cât palmele se ridică mai sus, cu atât respectul arătat este mai mare.
- În nordul Mozambicului, oamenii bat de trei ori din palme înainte de a rosti cuvântul pentru salut?
- ziua mondiala a salutului este marcata la 21 noiembrie si a fost initiata din anul 1973?
- in timpurile trecute supusii isi salutau regele sau domnitorul facand plecaciuni adanci sau chiar stand in genunchi?
- in Turcia exista obiceiul ca supusii sa sarute varful papucului sultanului?
- indienii,in semn de salut si incredere,fumau din renumita „pipa a pacii”?

CREDINȚĂ ȘI CULTURĂ

SĂRBĂTORILE PASCALE

Prof. religie Corina Caluian

Cuvântul **Paști** (acceptat și ca *Paște*) provine în limba română din forma bizantino-latină *Pastihae* a cuvântul de origine evreiască *Pesah* (trecere), moștenit de evrei de la egipteni. Evreii numeau Paseha (Paști) — sau sărbătoarea azimilor — sărbătoarea lor anuală în amintirea trecerii prin Marea Roșie și a eliberării lor din robia Egiptului (Ieșire XII, 27), care se prăznuia la 14 nisan (18 aprilie) și coincidea cu prima lună plină de după echinocțiul de primăvară.

Termenul ebraic de *Paști* a trecut deci în vocabularul creștin pentru că evenimentele istorice care sunt comemorate în sărbătoarea creștină, adică patimile, moartea și Învierea Domnului au coincis cu Paștile evreilor din anul 33. Însă este de la sine înțeles că obiectul sau motivul Paștilor creștine este cu totul altul decât al Paștilor evreilor, între vechea sărbătoare iudaică și cea creștină nefiind altă legătură decât una de nume și de coincidența cronologică.^[1]

O altă interpretare, răspândită în secolele trecute la catolici, a fost aceea de *pascha – passione*, de la *passione – suferință* (în greacă *πάσχω* (páscho – sufăr), *πάσχει* (páschei – suferă)).

Unele limbi germanice numesc această sărbătoare după zeița Eostre:

- germană *Ostern* (das), germana superioară medievală: *ōstere* din vechea germană superioară: *ōstarun*, *ōstarūn* (formă la plural)

- engleză *Easter*, dialect northumbrian: Eostre (În engleza medievală: *ester*, *estre* din engleza veche: *ēaster*, *ēastre*. Alte denumiri ale Zeiței Mame a fertilității, reînvierii și zorilor: Ostare, Ostara, Ostern, Eostra, Eostre, Eostur, Eastr, Eastur, Austron and Ausos). La greci, zeița era numită Eos iar la romani Aurora.

Românii au preluat ambele forme. Ambele denumiri, germană și engleză, provin din rădăcina indo-europeană aus — a străluci.

Semnificație

Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, considerat Fiul lui

Dumnezeu în religiile creștine, în a treia zi după răstignirea Sa din Vinerea Mare. Data de început a Paștelui marchează începutul anului ecleziastic creștin. Există unele culte creștine care nu sărbătoresc Paștele.

Modul de calcul pentru Sfintele Paște

Data celebrării Paștelui are la bază două fenomene astronomice: echinocțiul de primăvară și mișcarea de rotație a Lunii în jurul Pământului. Astfel, Paștele se serbează în duminica imediat următoare primei luni pline după echinocțiul de primăvară.

Durata

Paștele creștin are o durată de 40 de zile, cuprinse între sărbătoarea Învierii Domnului (prima duminică de Paști) și sărbătoarea Înălțării Domnului, care se celebrează la 40 de zile de la Înviere, într-o zi de joi. Primele 3 din cele 40 de zile pascale sunt zile de mare sărbătoare.

Cronologia sărbătorilor pascale

Sărbătoarea Paștilor este precedată de o lungă perioadă de post, în care se comemorează evenimentele premergătoare Învierii Domnului. Ultima săptămână din Postul Mare, numită Săptămâna Patimilor, începe în Duminica Floriilor, când se sărbătorește intrarea lui Iisus Hristos în Ierusalim, și se sfârșește în Sâmbăta Mare. Este săptămâna în care sunt comemorate patimile lui Iisus, răstignirea și moartea Sa din Vinerea Mare.

OBICEIURI ROMÂNEȘTI DE PAȘTE

Paștele reprezintă sărbătoarea Învierii lui Iisus Christos. Începutul acestei sărbători e văzut chiar în Cina cea de Taină, pâinea și vinul simbolizând sacrificiul trupului și al sângelui, ca preț al răscumpărării.

În tradiția ortodoxă, începutul sărbătorii e marcat o dată cu postul de șapte săptămâni.

O semnificație foarte importantă o are Joia Mare din Săptămâna Patimilor. Din această zi, țărani încetează lucrul la câmp și se concentrează asupra casei, a curții, pentru ca totul să fie curat. Tot în Joia Mare, femeile încep să pregătească pasca și să vopsească ouăle. Potrivit tradiției, la miezul nopții dintre sâmbătă și duminică, oamenii se trezesc din somn în bătaia clopotelor. Se spală cu apă curată, își pun straie noi, iau câte o lumânare și pornesc către biserică. Acasă le e îngăduit să rămână doar celor foarte bolnavi.

La biserică, preotul – cu Sfânta Evanghelie și crucea în mână, urmat de alaiul de credincioși – iese cu lumânarea aprinsă (Lumina) și înconjoară biserica de trei ori. Serviciul divin se desfășoară afară, iar când preotul va rosti „Christos a înviat!” toți cei prezenți la acest serviciu religios vor spune „Adevărat a înviat!”. Răspunsul e recunoașterea tainei Învierii, iar aceasta va fi formula de salut timp de 40 de zile, până la Înălțarea Domnului.

Cu lumânarea aprinsă, fiecare se întoarce acasă și face o cruce mică pe perețele dinspre răsărit, afumându-l cu lumânarea, pe care o va păstra tot restul anului.

Oamenilor le este permis să mănânce bucatele (pasca/pâinea, ouăle roșii, carnea de miel, sarea și vinul) abia după ce acestea se sfințesc și după ce fiecare persoană participă la Liturghie.

Se spune că acei care ciocnesc ouă roșii în ziua de Paște se vor întâlni și pe lumea cealaltă.

Prima zi de Paște trebuie să fie petrecută liniștit, fiind interzisă orice activitate distractivă. În această zi, e interzis și somnul. Luni, a doua zi de Paște, oamenii dau de pomană pentru cei morți, mergând, în cele mai multe cazuri, la cimitir. O credință răspândită printre români e că, timp de o săptămână de la Înviere, porțile Raiului sunt deschise larg. Tocmai de aceea se spune că sufletele celor care mor în Săptămâna Luminată ajung direct în Rai.

În funcție de zonele țării, există obiceiuri și obiceiuri. Poate cel mai de notorietate e unul din zona Transilvaniei, cunoscut sub numele de „stropit”. Potrivit acestui obicei – preluat de la maghiari – băieții merg în familiile în care există o fată sau mai multe, pe care le stropesc cu parfum, „ca să nu se veștejească”. „Stropitul” este păstrat și azi și reprezintă un bun prilej pentru o reîntâlnire cu prietenii, și, în fond, de distracție.

Cel mai răspândit obicei creștin de Paști este vopsirea de ouă roșii, a căror prezență este obligatorie pe masa de Paști, deși în prezent se vopsesc ouă și de alte culori (verzi, albastre, galbene etc.). În folclorul românesc există mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouă de Paști și de ce ele au devenit simbolul sărbătorii Învierii Domnului. Una dintre ele relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea au fost înroșite de sângele care picura din rănilor lui Iisus. Cu ocazia sărbătorilor Pascale gospodinele prepară și alte mâncăruri tradiționale: pască, cozonac, drob. Unele obiceiuri asociate acestei sărbători, cum ar fi iepurașul de Paști sau căutarea ouălor colorate s-au răspândit și printre necreștini.

Sărbătoarea Pastelui începe cu Duminica Floriilor, ziua când se serbează întoarcerea lui Hristos în Ierusalim. Începând din această zi oamenii își amenajează grădinile, în ziua de duminică dimineața ei pleacă la biserică cu crengute de salcie simbol al fertilității, vietei, ca mai apoi să le agate la stăpînurile caselor. Se zice că anume de ziua Floriilor oamenii își scoteau martisorul și îl agatau de un pom roditor, dacă pomul rodea din abundență atunci aveai parte de un an bogat. Cei ce locuiau în apropierea unui râu obișnuiau să iasă la malul lui în special fetele și băieții împletind cununi din ramuri de salcie și le aruncau pe ape. Următoarea zi importantă din ajunul Pastelui este joi. În această zi clopotele bisericii încetează să mai bata. În ultima joie a postului se înroșesc ouăle. Vinerea este Ziua Răstignirii lui Hristos, cea mai mare zi de post. Se zice că ziua de vineri este o zi fără noroc. În această zi nu se practică munci grele de cultivarea pământului, nu se aprinde focul în sobă și nu se coace pâinea. Sâmbăta clopotele bisericii își reluau dangatul. Cel mai important moment e sfințirea apei botezarea la biserică. În seara zilei de sâmbăta, familiile merg la biserică pentru a asculta slujba Învierii și a lua lumina de la lămpările preoților. Cu aceste lămpări aprinse ei vor reveni în case și vor aprinde candelă, lămpară nu trebuie să se stingă pe tot parcursul drumului. După aceea vor ciocni ouă vopsite zicând Hristos a

Inviat primind raspunsul Adevarat a Inviat. In ziua Pastelui dimineata oamenii obisnuiesc sa puna oua rosii in apa si sa se spele din aceasta pentru a se proteja de boli. In alte zone se adauga li oua albe si bani. Mancarea traditionala de Pasti este oua vopsite, friptura de miel si pasca. Mielul - este considerat simbolul lui Hristos, ouale simbolul Divinitatii care fiind ciocnite de Pasti sint sacrificate.

Pastele este cea mai importanta sarbatoare crestina a anului, pentru prima data fiind sarbatorit in jurul anului 1400 inainte de Hristos. Sarbatoarea Pastelui poate fi asociata cu primavara. Retrezirea naturii la viata simbolizeaza noua viata pe care crestinii au castigat-o prin crucificarea si Invierea lui Iisus.

Pastele crestin este similar cu doua traditii antice: una evreiasca si alta pagana. Ambele traditii sarbatoresc Invierea, trezirea la viata. Pastele crestin deriva din Pastele evreiesc, numit Pesach, cuvantul de origine al cuvantului Pasti. Pentru prima data, Pastele a fost sarbatorit in jurul anului 1400 inainte de Hristos. In aceasta data, evreii au parasit Egiptul cu ajutorul lui Dumnezeu. Scriptura in cartea Exod (Iesirea) din Vechiul Testament ne ofera instructiunile date de Dumnezeu pentru sarbatorirea Pastilor in timpul lui Moise. Evreii din antichitate isi aminteau de faptul ca Dumnezeu i-a salvat din robia in care se aflau in Egipt. Cu ocazia iesirii din Egipt, cand au sarbatorit pentru prima data Pastele, toti evreii trebuiau sa ia un miel si sa il sacrifice. Apoi, cu sangele mielului erau unse ramele de lemn ale usilor de la casele in care locuiau acestia. In noaptea aceea, ingerul mortii trimis de Dumnezeu a trecut prin Egipt si a omorat toti fiii intai nascuti ai egiptenilor in casele care nu aveau pe usa sangele mielului. In casele israelitilor nu a murit nimeni, pentru ca acestia ascultasera porunca lui Dumnezeu si au pus sangele mielului pe usile lor. Sangele mielului oferea o garantie, un semn vizibil prin care credinciosii dadeau de inteles ca au luat in serios avertismentul lui Dumnezeu.

Un obicei care se practica numai in **Bucovina** in noaptea de Inviere este acela ca fetele sa se duca in clopotnita si sa spele limba clopotului cu apa neinceputa. Apa neinceputa inseamna ca persoana care a scos-o din fantana sa nu vorbeasca pana cand va fi folosita la spalatul clopotului. Cu aceasta apa se spala apoi fetele in zorii zilei de Paste ca sa fie frumoase tot anul si sa alerge feciorii la ele.

In trecut, feciorii isi alegeau un crai dintre cei mai harnici pentru a le judeca si pedepsi toate greselile facute de-a lungul anului. Cei gasiti vinovati erau purtati in jurul bisericii si la fiecare latara erau loviti cu vergele de lemn la talpi pentru a nu mai repeta greselile in anul viitor.

In zona **Campulung Moldovenesc**, datina se deosebeste prin complexitatea simbolurilor, a credintei in puterea miraculoasa a rugaciunii de binecuvantare a bucatelor. In zorii zilei de duminica, credinciosii ies in curtea bisericii, se aseaza in forma de cerc, purtand lumanarile aprinse in mana, in asteptarea preotului care sa sfinteasca si sa binecuvanteze bucatile din cosul pascal. Fiecare gospodar pregateste un astfel de cos acoperit cu un servet tesut cu model specific zonei, dupa oranduiala stramosilor. In cos sunt asezate, pe o farfurie: seminte de mac (ce vor fi aruncate in rau pentru a alunga seceta), sare (ce va fi pastrata pentru a aduce belsug), zahar (folosit de cate ori vitele vor fi bolnave), faina (pentru ca rodul graului sa fie bogat), ceapa si usturoi (cu

rol de protectie impotriva insectelor). Deasupra acestei farfurii se aseaza pasca, sunca, branza, ouale rosii, dar si ouale incondeiate, bani, flori, peste afumat, sfecla rosie cu hrean si prajituri.

Dupa sfintirea acestui cos pascal, ritualul de Pasti se continua in familie.

In partile **Sibiului**, exista obiceiul ca de Pasti sa fie impodobit un pom (un arbust) asemanator cu cel de Craciun. Singura deosebire consta in faptul ca, in locul globurilor, se agata oua vopsite (golite de continutul lor). Pomul poate fi asezat intr-o vaza frumoasa si farmecul sarbatorii sporeste cu o podoaba de acest fel.

La **Calarasi**, la slujba de Inviere, credinciosii aduc in cosul pascal, pentru binecuvantare, oua rosii, cozonoc si cocosi albi. Cocosii vestesc miezul noptii: datina din strabuni spune ca, atunci cand cocosii canta, Hristos a inviat! Cel mai norocos este gospodarul al carui cocos canta primul. Este un semn ca, in anul respectiv, in casa lui va fi belsug. Dupa slujba, cocosii sunt daruiti oamenilor saraci.

In **Maramures, zona Lapusului**, dimineata in prima zi de Pasti, copiii (pana la varsta de 9 ani) merg la prieteni si la vecini sa le anunte Invierea Domnului. Gazda daruieste fiecarui urator un ou rosu. La plecare, copiii multumesc si ureaza gospodarilor "Sarbatori fericite". La aceasta sarbatoare, pragul casei trebuie trecut mai intai de un baiat, pentru ca in acea gospodarie sa nu fie discordie tot restul anului.

In **Arges**, printre dulciurile pregatite de Sfintele Pasti se numara covrigii cu ou (numiti asa pentru ca in compozitia lor se adauga multe oua, 10-15 oua la 1 kg de faina). Fiecare gospodar se straduieste sa pregateasca o astfel de delicatesa, care este si simbolul belsugului.

In **Banat**, la micul dejun din prima zi de Pasti, se practica traditia tamaierii bucatelor. Apoi, fiecare mesean primeste o lingurita de pasti (vin+paine sfintite). In meniul acestei mese festive se include ciolanul de porc fiert, oua albe si mancaruri traditionale, dupa acestea se continua masa cu friptura de miel. In dimineata zilei de Paste, copiii se spala pe fata cu apa proaspata de la fantana in care si-au pus un ou rosu si fire de iarba verde.

In **Tara Motilor**, in noaptea de Pasti se ia toaca de la biserica, se duce in cimitir si este pazita de feciori. Daca nu au pazit-o bine, si a fost furata, acestia sunt pedepsiti ca a doua zi sa dea un ospat, adica mancaruri si bauturi din care se infrupta atat "hotii", cat si "pagubasii". Daca aceia care au incercat sa fure toaca nu au reusit, atunci ei vor fi cei care vor plati ospatul.

Pe **valea Crisului Alb, la Almas**, toata suflarea comunei se aduna in curtea bisericii. Femeile si fetele din localitate se gatesc in straie de sarbatoare si vin in curtea bisericii, unde vopsesc si "impistritesc" (incondeiaza) oua.

BUZUNARUL CU INGERI

Prof. religie Corina Caluian

Inviere

In caus de cer frumos
Cu mireasma de ninsoare
Cobora incet Hristos,
Fara paine,fara apa,
Fara haina luminata,
Doar pe umeri purtand soare,
Crucea binecuvantata.

Sus, pe drumul inspinat
Sangerand din palme sfinte
Ne-a privit si ne-a iertat
Fara glorie desarta
Fara inima secata
Doar iubire de parinte,
Inviere Luminata.

Si la miez de noapte iar
Bucura-ne-vom de Tine
Duh ceresc adus in dar
Fara lacrimi,ori durere
Fara patimi si tacere
Doar in suflete vom tine
Luminata Inviere.

MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS

Sportul nu are varsta

Prof. educatie fizica Cristea Cornelia

În perioada 01 Octombrie 2016- 20 Iunie 2017 în cadrul Proiectului interjudetean „ Sportul nu are varsta ”, Liceul de Arte „Hariclea Darclee” , Braila, aflat in parteneriat cu Școala Gimnaziala „ Episcop Iacov Antonovici ” Bârlad, a desfășurat competiția de cros fete și băieți ciclul primar.

În cadrul acestei competiții Liceul de Arte a participat în prima faza cu un număr de 81 elevi din clasele a III- a C înv. Orzan Paula , a IV-a A inv Gheorghe Udrea si a IV-a B înv Istrate Loredana. Elevii au fost coordonați și îndrumați pe toată perioada proiectului de profesorul de Educație fizica Cristea Cornelia.

Activitatea s-a desfășurat sub forma de concurs și a urmărit dezvoltarea capacității de comunicare și socializare a elevilor, dezvoltarea la elevi a gustului pentru competiție , a spiritului de fair-play.

Proiectul a fost structurat pe trei etape eliminatorii , în final ajungând dar 7 băieți și 12 fete. Distanța parcursă a fost în funcție de vârsta și sexul participanților și anume 400-500m (9-11 ani). Locația în care s-a desfășurat concursul a fost Bulevardul Independentei.

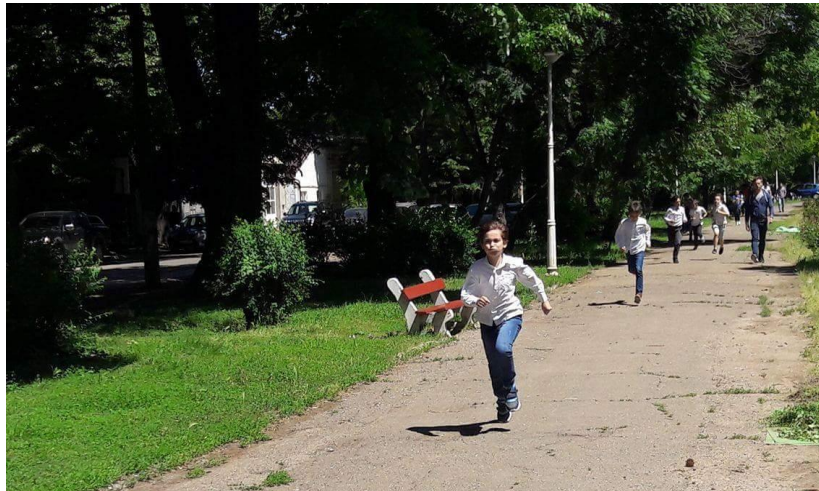
Finaliștii sunt:

- Fete : Șerbănescu Sara 4A , Marcu Maria 4A și Gheorghiu Roxana 4A.
- Baieti : Stanciu Cristi 3C , Dan Daniel 4A și Copae Teodor 3C.

Diploma cu titlu pentru „Cel mai bun alergator „ i-a revenit elevului Stanciu Cristi din clasa a III- a C.

La sfarsitul activității toți participanții au fost foarte încântați de modul în care s-a desfășurat concursul, fiind răsplătiți cu diplome de participare.

SCRISOARE DE RĂMAS BUN

Prof.înv.primar Istrate Loredana Oana

Dragii mei,

Se încheie azi o nouă etapă din viața voastră de școlari. Pentru mine, învățătoarea voastră, această etapă nu a însemnat doar ceva vechime în plus, ci și o nouă acumulare de experiențe, de emoții și împliniri trăite alături de voi, în timp ce v-am condus o vreme pașii de-a lungul drumului pe care cu înțelepciune îl numim educație. Poate că unii dintre voi s-au mai împiedicat, am fost acolo la timp să-i ridic, să-i scutur de praf și să-i îndrum spre înainte, poate că alții au pășit mai încet, mai stângaci, am încercat să-i fac să sporească ritmul și am reușit, dar cei mai mulți dintre voi copii ați mers hotărât și ferm până la capăt, și suntem azi cu toții mândrii de asta.

V-am fost alături și m-am străduit să vă fac parcursul acesta mai ușor, mai frumos, mai interesant și mai pe înțelesul vostru. Dacă am reușit, atunci înseamnă că am lucrat cu un aluat bun, cu niște viitori oameni mari de care voi fi mândră la un moment dat să spun: „Au fost elevii mei!”. Poate că am însemnat ceva în viața voastră și totuși dacă n-aș fi fost eu, ar fi fost altcineva. Ceea ce veți deveni voi, trebuia oricum să deveniți, cu mine ca învățătoare sau cu altcineva, dar cum nimeni nu are darul de a învăța de unul singur totul, de data asta sunt bucuroasă să spun că eu v-am însoțit o perioadă pe lunga cale a cunoașterii.

Sper ca tot ce ați învățat până acum să vă fie de folos, să vă decidă căi și uși în viață, dar cel mai important e să vă ajute să vă prețuiți timpul, pentru că el este materia din care ne este formată viața. Dacă pentru alții timpul înseamnă bani, pentru voi, acum, el are un preț incalculabil. Prețuiți cât puteți anii aceștia frumoși și încercați să nu vă abateți de la educație!

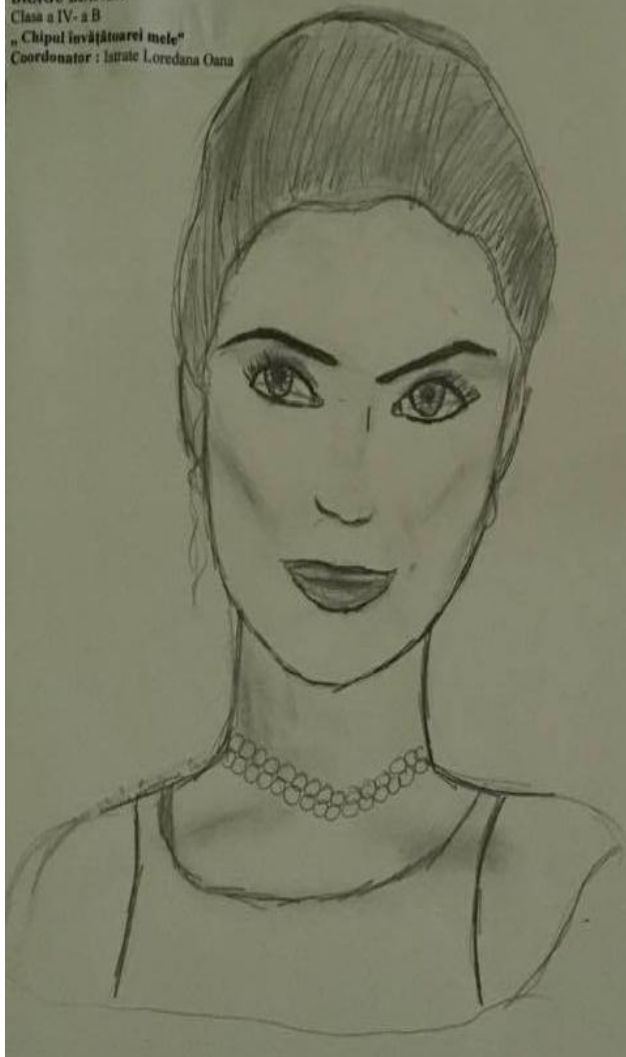
Vă doresc o vacanță frumoasă, plină de momente de relaxare, pe care le meritați cu prisosință și toate dorințele să vi se împlinească!

Cu drag,

Doamna

Liceul de Arte „Hariclea Darclee”
Orașul Brăila, județul Brăila
DRAGU BIANCA
Clasa a IV- a B
„ Chipul învățătoarei mele”
Coordonator : Istrate Loredana Oana

Învățătoarea mea.

Milică și drăguță,
Am venit din grădiniță
Să te văd în clasă cum începi,
Cu o doamnă dragă și bună.

Doamna mea învățătoare,
E cea mai frumoasă doamnă.
Ești ca o nebună,
Talentată și drăguță.

Ca ne ține capul mișcat,
Cu mult calm și cu simțăminte.
La orice lucrare
Căuțăm într-un am. mare.

Doamna mea și răbdătoare,
E o doamnă iubitoare.
De nimeni nu o are,
Meru te va ajuta.

Liceul de Arte „Hariclea Darclee”
Orașul Brăila, județul Brăila
DUMITRU ȘTEFANIA
Clasa a IV- a B
„ Învățătoarea mea”
Coordonator : Istrate Loredana Oana

CUPRINS

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

SĂ IUBIM CĂRȚILE!

MATEMATICA...ALTFEL

FILE DE ISTORIE

TRADITII SI OBICEIURI ROMÂNEȘTI

MINUNILE TERREI

ȘTIATI CĂ...?

CREDINȚĂ ȘI CULTURĂ

MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS

SCRISOARE DE RĂMAS BUN